1985 రక్షాక్షి సంక్రాంతి కథల పోటీలో కన్సొలేషన్ బహుమతి 116/- పొందిన కథ

అమ్మ

తారక రామారావు

అసలేం జరిగిందంటే,

రాజారావు ఆదివారం పగలంతా నిద్రపోయి, సాయంత్రం టీ తాగి, నడుచుకుంటూ రోడ్డు మీద కొచ్చి, సెంటర్‌లో నిలబడ్డాడు.

తెలిసినవాళ్ళుగానీ, ముఖ్య పరిచయస్థులుగానీ, కనబడలేదు బాతాఖాని వేద్దామంటే!

ఏమీ తోచక గ్రంథాలయానికి వెళ్ళి. అది మూసేసేదాకా దొరికిన దినపత్రికలు. అట్టలూడిపోయిన వారపత్రికలు. ఎవ్వరూ ముట్టని వేదాంత పత్రికలు. జ్యోతిషం పత్రికలు. తిరగేసి. కాళ్ళీడ్చుకుంటూ ఇంటికి బయలుదేరాడు.

వీధి దీపాలు. కొన్ని వెలుగుతున్నాయి. జనసంచారమూ అంతగా లేదు.

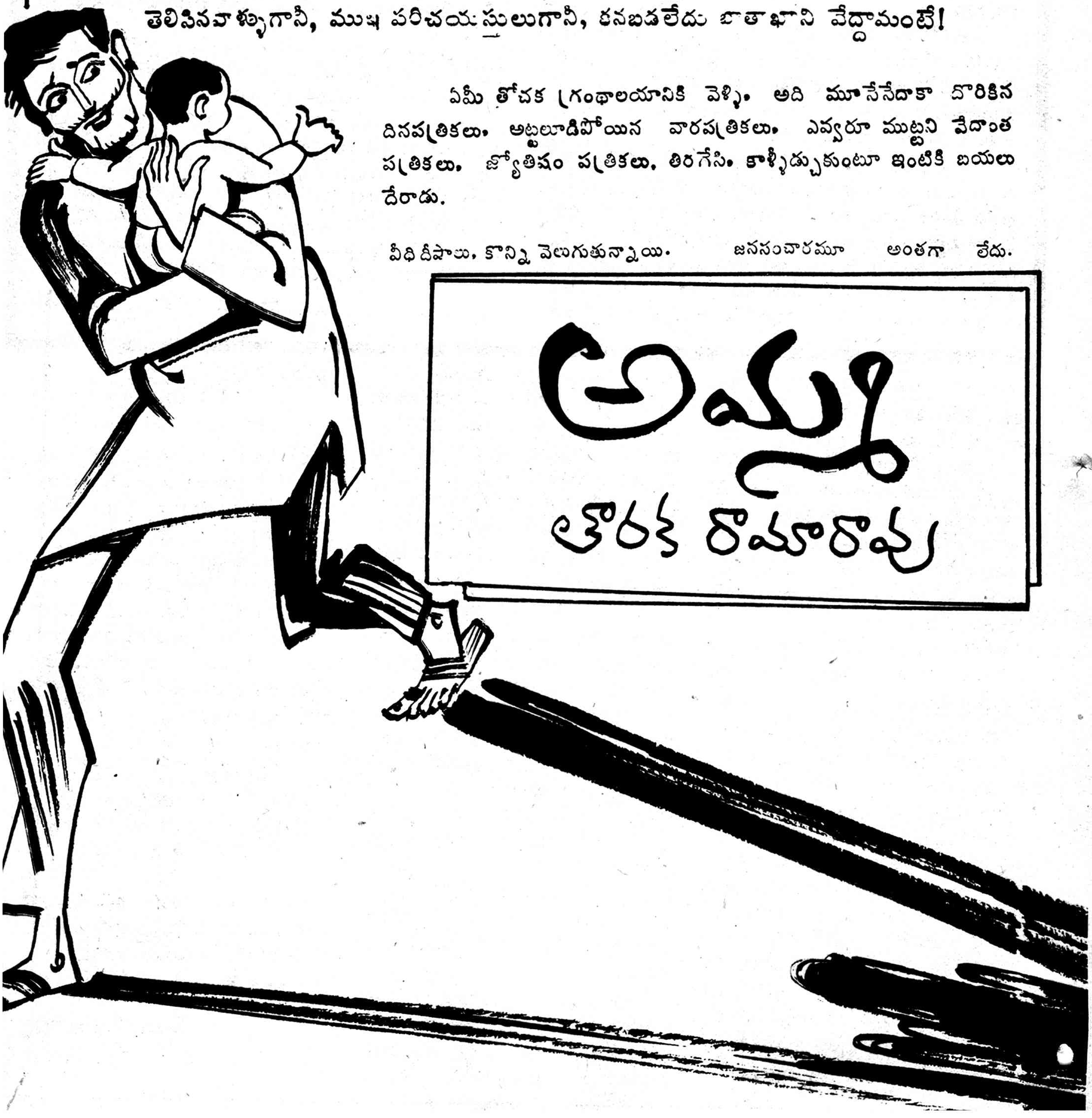

అడపా, దడపా, ఆటో రిక్షాలు తిరుగుతున్నాయి. వీధికి రెండు ప్రక్కలావున్న ఇళ్ళల్లోని టీవీల్లో సినిమా వస్తున్నది. రాజారావు, నిదానంగా నడుస్తూ, సిగరెట్ కాలుస్తూ వస్తుంటే, ఓ వీధి దీపం క్రింద ఓ చిన్న బాబు కనవడ్డాడు.

రాజారావు ఆ బాబు ప్రక్కగా పోతుంటే అప్పటిదాకా చీకుతున్న బొటనవేలు తీసేసి, "అమ్మ" అని ఏడ్చాడు.

రాజారావు క్షణం ఆగి, ఆ బాబు వేపు చూశాడు. వాడు, రాజారావు వేపు దీనంగా దిక్కు మొహం వేసి, క్రింద పెదవి విరుస్తూ ఎర్రటి చిన్ననోరు తెరిచాడు. గులాబీ పువ్వులా వున్న నోట్లో, పైన రెండు, క్రింద ఒకటి పళ్ళు కనబడేలా నోరు తెరచి, "అమ్మ"అని ఏడ్చాడు. వెక్కిళ్ళు పెడుతూ. మరుక్షణంలో బొటనవేలు నోట్లో వేసుకుని, చీకుతూ వెక్కుతున్నాడు.

రాజారావు కేం చెయ్యాలో తోచలేదు. 'మనకెందుకులే' అనుకుని ముందుకు పోదామంటే పిల్లాడు చిన్నవాడు: దగ్గరగా వెళ్ళి, వాడి చెయ్యి పట్టుకుని, "ఏం? కావాలి?" అనడిగాడు.

బాబు చక్రాల్లాంటి కళ్ళు క్షణం రాజారావు మీద కేంద్రీకరించి, "అమ్మ" అని, మళ్ళీ నోట్లో వేలేసుకున్నాడు.

రాజారావు పని ఇరకాటంలో పడ్డట్టయింది. బాబును చూస్తే మాటలు వచ్చినట్లు లేవు, తల్లి దండ్రులెవరో తెలియదు. ఎలాగా? వదిలేసి వెడదామంటే ప్రాణం వొప్పలేదు.

"అమ్మ! ఎక్కడుంది ?"

"అమ్మ"

"మీ ఇల్లెక్కడా ?"

"అమ్మ"

బాబుకు, ఆకలేస్తున్నదేమో, వేలు ఆత్రంగా చాలా వేగంగా చీకుతున్నాడు.

రాజారావుకు జాలేసింది.

ప్రక్కనేఉన్న ఇంటి వాళ్ళను అడుగుదామని, ఓ అడుగు వేశాడు.

ఆ బాబు చేతులెత్తాడు.ఎత్తుకోమన్నట్లు. రాజారావుకు వాణ్ణి ఎత్తుకోక తప్పలేదు, ఓ ప్రక్క చొక్కాకు మట్టి అంటుతుందే మోనన్న చింత వున్నా. వాడి మొలకు ఆచ్ఛాదన ఏమీలేక పోగా, పిర్రలనిండా తెల్లగా, పౌడరు రాసినట్లు మట్టికూడ వుంది.

రాజారావు, బాబు నెత్తుకుని ప్రక్కనే వున్న ఇంటి తలుపు తట్టాడు.

లోపల నుంచి సమాధానం రాలేదు!

మళ్ళీ తలుపు తడుతూ,"ఏమండోయ్!" అని గట్టిగానే అరిచాడు.

"మా యింట్లో ఖాళీలేదండీ!" అన్నది ఆ ఇల్లాలు! ఎంతవేగంగా తలుపు తెరిచిందో, అంతవేగంగానూ తలుపు మూసివేసింది!

రాజారావుకు, ఆమె ప్రవర్తన వింతగా తోచింది. తనను టీవీలో సినిమా చూసేందుకు వచ్చిన మనిషిలా భావించిందా?

చంకలో వున్న బాబు కుదురుగా వున్నాడు. రాజారావు, ఎదురుగా వున్న ఇంటికి వెళ్ళాడు. బయట చిన్న వరండాలో ఓ ముసలాయన పడక కుర్చీలో పడుకుని గుండెలమీద చేతులేసుకుని కళ్ళు మూసుకుని ఏదో స్మరిస్తున్నాడల్లే వున్నాడు.పిలిచినాపలకలేదు.గేటు చప్పుడు చేశాడు! తన ఉనికిని గుర్తిస్తాడేమోనని ! ఆ ముసలాయన కళ్ళుతెరచి చూశాడు- అంతే! ఏం మాట్లాడలేదు !

అక్కడ్నించి రాజారావు ఆ వీధిలో ఉన్న ఇళ్ళన్నిటికి. బాబుని చంకనెత్తుకుని తిరిగాడు.

ఎక్కువమంది తెలియదన్నారు :

కొందరు పోలీస్‌స్టేషన్‌కు వెళ్ళి రిపోర్టివ్వండి అని సలహా ఇచ్చారు.

ఒకావిడ "ఏం?నాయనా? ముష్టికి ఇదో పద్ధతా : వెళ్ళు ! వెళ్ళు" అంది.

రాజారావు ఏదో చెప్పబోతే, ఆవిడ ఓ నమస్కారం చేసి, "నాయనా! నీ పితృదేవతలకు ఓ నమస్కారం : వెళ్ళు! నే నమ్ముతున్నా, నీవు ధర్మాత్ముడివి. దీన జన రక్షకుడవు ఆ పిల్లాడు తప్పిపోయాడని జాలిపడి బుజాన వేసుకు తిరుగుతున్నావు. ఒప్పుకున్నా!ఇక దయచేయి—" అని ఉపన్యాసం కూడ ఇచ్చింది!

బాబు, ఏ ఆడమనిషి కనపడ్డా "అమ్మ" అని ఏడ్చి, మళ్ళీ చిద్విలాసంగా వేలు చీకుతున్నాడు.

అప్పటికి గంటయుంది.రాజారావుకు

కాళ్ళనొప్పులెడుతున్నాయి. లాండ్రీవాడిని. బార్బరు షాపువాడిని. మిఠాయి దుకాణా దారుడినిలడిగాడు "తెలియదు!", "మాలూం నహీ", "అక్కడపిల్లలడాక్టరున్నాడులడిగి చూడండి" ఇలా సమాధానాలు వచ్చాయి అన్నిచోట్ల. ఎంతమందిని అడిగాడో! ఎవ్వరూ బాబు ఎవరి తాలూకో చెప్పలేక పోయారు. ప్రాణం విసుగొచ్చి. ఓ రిక్షా పిల్చి అందులో ఎక్కి "పోలీసు స్టేషనుకు పోనియ్యి"మన్నాడు.

బాబు. రాజారావు వళ్ళో కూర్చుని. వచ్చేపోయే కార్ల వెంట. రంగు రంగుల దీపాలవంక విచిత్రంగా చూస్తూ "ఊ!" "ఊ" అంటున్నాడు దారిపొడుగునా!

పోలీసు స్టేషన్లో, బయట ఓ పోలీసు తుపాకీ పుచ్చుకు నిలబడ్డాడు. రాజారావుని చూసి. "క్యాహై?" అన్నాడు.

రాజారావు. తెలుగులో వచ్చీరాని ఉర్దూ మధ్య మధ్య కలిపి చెప్పాడు. తనొచ్చిన సంగతి.

"సాబ్‌కు బోలో?" అన్నాడు పోలీసు.

రాజారావు రిక్షాకు డబ్బులిచ్చి. బాబుని ఎత్తుకుని లోపల కెళ్ళాడు.

ఇన్స్‌పెక్టరుగారు. సోడాబుడ్డి కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుని. కాళ్లు బారచాపుకుని. కళ్ళుమూసు కున్నవాడల్లా రాజారావుని చూసి. నెమ్మదిగా కళ్ళుతెరచి. "ఏం?" అన్నట్లు చూశాడు.

రాజారావు బాబు సంగతి చెప్పాడు.

"నన్నేం చెయ్యమంటారు?"

"వాళ్ల వాళ్లకు అప్పగించండి!"

"వాళ్ళ వాళ్ళెవరూ?"

"అది తెలియకేగా. మీ దగ్గరకొచ్చింది!"

"మాకు మటుకు ఎలా తెలుస్తుందీ? పైగా వాడికి మాటలు రావంటిరి గదా!"

రాజారావుకు. ప్రాణం సోలొచ్చింది.

"ఇదే ఏ నగో, ఇంకేదన్నా అయితే తెచ్చి ఇస్తే తీసుకోరా?" అన్నాడు.

"నగో. వస్తువో అయితే మీకిలా తెచ్చిస్తారా?" అని ఇన్స్‌పెక్టరు నవ్వాడు! అంతలో లేచి సరీగ్గా కూర్చున్నాడు. "చూడండి! మొన్నటి దాకా మత కలహాలు, కర్ఫ్యూ. ఆందోళనలు వీటితో గుక్క త్రిప్పుకోలేక చచ్చాం! నిన్న, ఇవ్వాళ కాస్త విశ్రాంతి దొరికింది. ఇదిగో మీ రొచ్చారు. అసలయినా మీకెందుకొచ్చింది చెప్పండి? ఆ పిల్లవాడు మారుబడితే మీకేం? ఏడిస్తే మీకేం?. దారిన పొయ్యే వాళ్ళు పోక, వాడిని వెంటేసుకుని ఈ తిరగడం దేనికి? మీకేం పనీ పాటా లేదా? ఈ సంఘసేవ తప్ప?"

రాజారావు చెప్పాడు తన అడ్రసు. ఉద్యోగ వివరాలు:

ఎన్. తారకరామారావు

జననం గుంటూరు జిల్లా నెమలికల్లు. విద్యాభ్యాసం — గుంటూరు. అమరావతి. ఉద్యోగం: ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్. ప్రభుత్వకళాశాల [illegible]. హాబీ- నాటకాలు. సాహిత్య [illegible]. రచనలు:

అడపాదడపా [illegible] నాటకాలు; ఆత్మసాక్షి. [illegible] నాతిచరామి. కురుక్షేత్రం [illegible] బజార్ ప్రథమ నాటికలు: [illegible] వాలి. వీధి నాటకం. [illegible] కృతజ్ఞతలు. నన్ను ప్రోత్సహించిన మిత్రులకు. పెద్దలకు.

"అయ్యా! బుద్ధొచ్చింది. ఇక ఇలాటి పొరపాటు వన్నుడు చెయ్యను. ఈసారికి క్షమించండి! [illegible] ఇక్కడొదిలేసి పోతా! మీ ఇష్టం! [illegible] మీ ఇష్టం!" రాజారావు చేతులు [illegible]కుని లేచి బయలుదేరాడు!

"బెవకూఫ్! ఇధరావ్!"

రాజారావు అడుగు ముందుకు పడలేదు. ఎదురుగా సింహం [illegible] దిక్కచచ్చి పొయ్యాడు.

"ఎత్తుకో: ఊ: ఎత్తుకోవాణ్ణి!"

రాజారావు బాబుని ఎత్తుకున్నాడు.

"వెళ్ళు! వెళ్ళు! మళ్ళీ వెధవ్వేషాలేస్తే. బొక్కలో తోసేసి. పిల్లల్ని ఎత్తుకుపోతున్నావని కేసు పెడతా! జావ్! ఆడు— నువ్వూ....మీ చావు మీరు చావండి!" అని గర్జించాడు ఇన్స్‌పెక్టర్.

ఇంక చేసేదేముంది?

రాజారావు పిల్లవాడిని ఎత్తుకున్నాడు. వాడు బుజం మీద వొరిగిపోయాడు తోటకూరకాడలా! రిక్షా ఎక్కి. రాజారావు ఇంటికి వెళ్ళేసరికి సుందరి ఎదురుచూస్తున్నది భర్తకోసం!

తడిసిన చొక్కా. బుజం మీద దిసెమొలతో పిల్లవాడు. రాజారావుని చూస్తూనే "ఈ పిల్లాడెవరూ?" అనడిగింది.

రాజారావు ఏం సమాధానం చెప్పకుండా గదిలోకొచ్చి. "ఆ చాపిటువెయ్యి!" అని బాబుని దాని మీద పడుకోబెట్టాడు.

"అన్నం పెట్టు!" అని. చొక్కా విప్పేసి. విడిచిన గుడ్డల్లో పడేసి. బాత్రూంకెళ్ళి కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కొచ్చేసరికి. సుందరి ఇంకా. బొమ్మలా బాబునే చూస్తూ వుండిపోవడంతో "అన్నం పెట్టు!" అన్నాడు మళ్ళీ!

సుందరి కదిలింది. "ఆ పిల్లాడు...." అన్నది.

రాజారావుకు గుర్తొచ్చింది. ఇప్పటికి రెండు గంటలకు పైగా అయింది ఆ బాబు ఏమీ తినక! ఇప్పుడు సొమ్మసిల్లి నిద్రపోతున్నాడు.

"అవునే! సుందూ! పాపం! ఆకలై నిద్రపోతున్నాడు కాబోలు! కాసిని పాలుతే!"

"పాలు ప్రొద్దుటివి విరుగుతాయేమోనని తోడెట్టా!"

"మరెలా? అన్నం తింటాడో లేదో!"

"ఇంతకూ ఈ బాబు ఎవరూ?"

రాజారావు జవాబు చెప్పకుండా. చొక్కా వేసుకుని. "సర్లె! గిన్నెతే! పాలు తెస్తా!"

రాజారావు వెళ్ళి. పాలు పోయించుకు వచ్చేసరికి సుందరి బాబు ప్రక్కనే. చాప మీద కూర్చుని. నిద్రపోతున్న వాడి ముఖంలోకి చూస్తూ వుంది!

"పాలు కాచినవే! కాస్త పంచదారవేసి. పట్టు."

సుందరి. చటుక్కున గెంతి. వంటింట్లోకి వెళ్ళి. గ్లాసు. పంచదార డబ్బా తెచ్చింది. పాలలో పంచదార కలిపి. పాల వేడి చూసి. "గోరు వెచ్చగా వున్నాయి! పట్టేదా?" అనడిగింది. రాజారావు కుర్చీలాక్కుని కూర్చున్నాడు. తమాషా చూస్తున్నట్టు.

నాటకరంగం

శ్రీమతి మద్దూరి విజయలక్ష్మి

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రారంభించబడిన నాటక శిక్షణ కోర్సులో, తొలి నటీమణుల్లో శ్రీ మద్దూరి విజయలక్ష్మి ఒకరు. విజయవాడలో పుట్టి ఇక్కడా, విశాఖపట్నంలో విద్యాభ్యాసం చేసిన విజయలక్ష్మి 1959 లో తొలుత డాక్టర్ రాజారావుగారి నేతృత్వంలో ప్రదర్శింపబడ్డ "భవబంధాలు" ద్వారా పరిచయం కాబడ్డది.

విజయవాడలో చదువుతుండగా, సంగీతం మాష్టారు శ్రీ సత్యనారాయణ గారు తొలుత రంగస్థలం మీద ప్రవేశ పెట్టారు. బాల నటిగా, ఆ తర్వాత నటన వృత్తిగా స్వీకరించి, సాంఘిక నాటకాలలో విరివిగా పాల్గొని, రాష్ట్రం నలుమూలలా ప్రదర్శించిన వందలాది నాటకాలలో పాల్గొన్నది. శ్రీ కూర్మా వేణుగోపాలస్వామి ఆదరణ, శ్రీ కె. వెంకటేశ్వరరావు శిక్షణలో, శ్రీమతి మద్దూరి విజయలక్ష్మి ఉత్తమ నటిగా, దర్శకురాలిగా రూపొందింది.

1964 నుంచి వివిధ పరిషత్తులలో పాల్గొని, "చిల్లరకొట్టు చిట్టెమ్మ; మాట

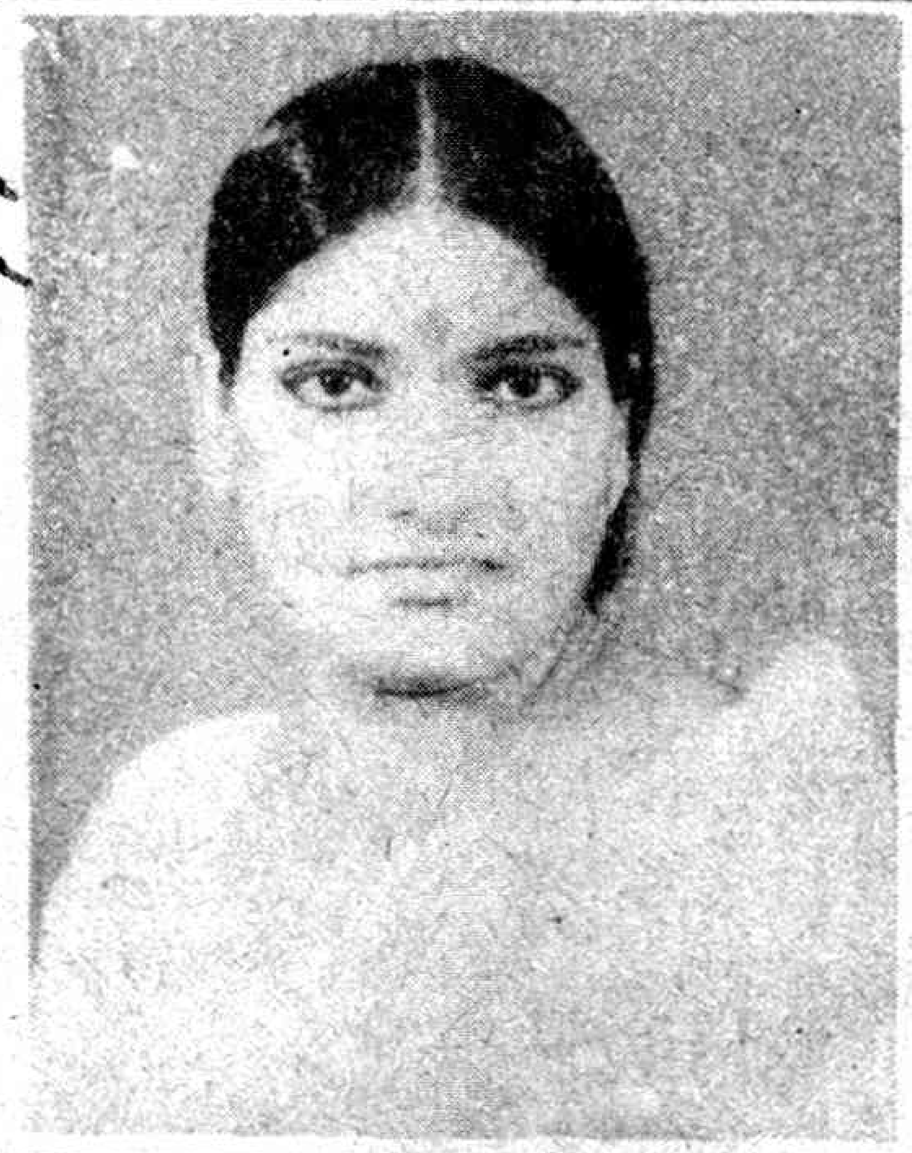

తప్పకు, నాలుగిళ్ళ చావిడి- జ్వలితజ్వాల, పావలా, పుణ్యస్థలి, విరజాజి" మొదలైన నాటక, నాటికల్లో వేషధారణకు ఉత్తమ నటిగా బహుమతులందుకుంది. ఇవే కాక "కన్యాశుల్కం" లో వెంకాయమ్మ; 'కప్పలులో పంకజమ్మ''దైవశాసనం"లో కనకమ్మ పాత్రలు, విజయలక్ష్మికి నటిగా పేరు తెచ్చాయి.

గత రెండు దశాబ్దాలుగా రంగస్థల పురోభివృద్ధికి కృషిచేస్తున్న శ్రీమతి విజయలక్ష్మి, దర్శకురాలిగా పరిణతిచెంది, 'పాండవుల మెట్ట, ధర్మజ్యోతి' మొదలైన చారిత్రకనాటకాలు, విరజాజి, చావకూడదు, 'అవినీతీ నీవెక్కడ' నాటికలు ప్రదర్శింప చేసింది. భర్త శ్రీ సోమేశ్వరరావుతో కల్సి హైదరాబాదులో లిటిల్ థియేటర్ స్థాపించి నాటక ప్రదర్శనలో ఔత్సాహికులకు శిక్షణ ఇస్తున్నారు శ్రీమతి విజయలక్ష్మి.

ఆకాశవాణి, దూరదర్శన్ కేంద్రాల కార్యక్రమాల్లో తరచు పాల్గొనే శ్రీమతి విజయలక్ష్మి ఆంధ్రప్రదేశ్ నాటకఎకాడమీ రిపర్టరీ థియేటర్ కార్యక్రమాల్లోనూ ప్రథమ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల్లోనూ పాల్గొంది. భారత ప్రభుత్వ విద్యా సాంస్కృతికశాఖ 1975-77సంవత్సరంలో నాటక శిక్షణకు ఉపకార వేతనం ఇచ్చింది. ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయంలో డిప్లొమా చేస్తుండగా, శ్రీ అక్కినేని వారి మెరిట్ స్కాలర్‌షిప్ అందుకున్న శ్రీమతి విజయలక్ష్మి కొన్ని తరహా పాత్రల్లో అద్భుతంగా నటించి మెప్పించగల నటీమణి.

—తారకరామారావు

సుందరి పిల్లవాణ్ణి ఒడుపుగా ఎత్తి, వళ్ళో పడుకోబెట్టుకుని, "బాబీ ! బాబీ : లేమ్మా బొబ్బతాగుదువుగాని లేమ్మా !" అని, వాడి పెదిమలు చిన్నగా తెరచి, గ్లాసుతో కాసిని కాసిని పాలు వాడినోట్లో పోసింది. బాబు, రెండు గుటకలేసి, కళ్ళు తెరచి, "అమ్మ" అన్నాడు చిన్నగా!

"పాలు తాగమ్మా !"

బాబు పాల గ్లాసు పట్టుకుని లేచి కూర్చున్నాడు. గ్లాసెత్తి, పాలన్నీ గబగబా తాగేశాడు! కొన్ని వాడి చిన్న బొజ్జ మీద పడ్డాయి కూడ.

పాలు త్రాగి నాలుకతో పెదాలు చప్పరించి, "అమ్మ" అని ఏడుపు మొహం పెట్టి, మళ్ళీ నోట్లో వేలేసుకున్నాడు.

సుందరి మొహం, వేయి దీపాలు పెట్టినట్లు వెలిగిపోయింది బాబుని చూస్తే!

"మీకన్నీ కంచం దగ్గర పెట్టివస్తా! తినండి!" అన్నది, తర్వాత వంటింట్లోకి వెళ్ళి, రాజారావుకు అన్నం పెట్టి, ఆధరువులన్నీ దగ్గరగాపెట్టి, మరచెంబుతో మంచినీళ్ళు పెట్టి మరుక్షణంలో వచ్చేసి, "వెళ్ళండి! నేనుంటా వీడిదగ్గర!" అంది.

రాజారావు భోజనం చేసి వచ్చేసరికి సుందరి బాబు మూతి, వళ్ళు తడిగుడ్డతో తుడిచి, తడిసిన బనీను విప్పేసి, వాడి వళ్ళంతా పౌడరు అద్ది తల దువ్వి, మంచం మీద బోర్లా పడుకోబెట్టి, చిచ్చి కొడుతున్నది కన్నతల్లిలా! ఎన్నో ఏళ్ళ అనుభవం వున్నదానిలా!

"ఏం? ఆకలిగా లేదా?"

"అదేం?"

"త్వరగా తినొస్తే!" సుందరి, బాబుకి పల్చటి చీర కప్పి, "కదపకండి! నే క్షణంలో వస్తా!" అని భోజనానికెళ్ళింది.

రాజారావు మంచం ప్రక్కనే కుర్చీ వేసుకూర్చుని, సిగరెట్ కాలుస్తూ ఆలోచించాడు. ఈ పిల్లవాడిని ఎలా వాళ్ళ వాళ్ళకు అప్పజెప్పాలా అని! ఫొటో తీయించి పేపర్లోనూ, టివీలోనూ, రేడియోలోనూ ప్రకటించి ప్రకటన ఇస్తే? ప్రొద్దున్నే వెళ్ళి బాబు దొరికినచోట మళ్ళీ అందరినీ అడిగి, వాకబుచేస్తే? ఇలా ఆలోచనలు సాగాయి.

సుందరి వచ్చేసింది. వంటిల్లు సర్దేసి, ఆమె నడకలో, మొహంలో కొత్త ఉత్సాహం కనిపించింది రాజారావుకు!

"అన్నం తిన్నావా?"

సుందరి నవ్వింది. బాబు పక్కనే కూర్చుని మీదచెయ్యేసి "చెప్పండి ఈ బుడత ఎక్కడున్నుంచి వచ్చాడు?"

రాజారావు జరిగిన విషయమంతా చెప్పి "వీడిని వాళ్ళమ్మ దగ్గరకు ఎలా చేర్చాలో తెలియకుండావుంది" అనికూడా అన్నాడు.

ఆ రాత్రికి రాజారావు చాపమీదే నడుం వాల్చాడు. ఉన్న ఒక్క మంచంమీదసుందరి, బాబు పడుకోవటంతో!

సుందరికి, బాబుని ప్రక్కలో పడుకోబెట్టుకొని పడుకోవడం, చాలా తమాషాగా, ఆనందంగా వుంది. బాబు కదిలినప్పుడు, నిద్రలో నవ్వినప్పుడు, లేత చేతులతో రొమ్ములు తాకినప్పుడు, అవ్యక్తానందం పొందింది. ఆ రాత్రి చాలాసేపు మగత నిద్రలో కలలలోనే గడిపింది.

....బాబును, బొద్దుగా వుండేలా పెంచాలి. వాడు అల్లరి చేస్తుంటే చూడాలి. మంచి గుడ్డలు వేసి, చిన్న జడ వేసి ఆ జడలో ఓ గులాబీ పువ్వు పెట్టి, ఎత్తుకుని, ఇద్దరూ కల్సి ఫొటో తీయించుకోవాలి.

కాలమ్ దాటని కథ

అతను కోటీశ్వరుడయ్యాడు....! అతనితో పాటు అతని వంశం కూడా ఆర్థికంగా గొప్పగా బలం పుంజుకుంది! కొడుకులు, కోడళ్ళు, అల్లుళ్ళు.... అమ్మాయిలు.... తదితర బంధు వర్గీయులు.... సుమారుగా అందరి అంతస్తులు అతని వల్ల గొప్ప పుచ్ఛస్థితిలోకి కళకళలాడుతూ మారినాయ్....!!!

కాని ఏం లాభం?! గత కొద్ది సంవత్సరాలుగా అతను మంచానపడ్డాడు! దేశంలో ఎందరో డాక్టర్లు అతన్ని పరీక్షించసాగారు! వారందరికి "రోగం" అంతుబట్టలేదు! అలా రోగంతోపాటు అతనికి మాట్లాడే ఓపిక కూడా నశింపసాగింది. తనలో తాను నవ్వుకోవటం, చిరాకు చెందడం, చివరికి ఏడ్చుకోవటం....విచిత్రంగా అతను ముఖకవళికను క్షణాలలో మార్చుకోవటం చూసి "పిచ్చా ??? !!!" అని చాలా మంది అనుకోసాగారు.

అతని చివరికొడుకు దేశమంతా తిరిగి తిరిగి చివరకు విసుగెత్తి ఒక మానసికశాస్త్ర వైద్యనిపుణుని వెంటతీసుకొచ్చి, "నాన్నగారిని పరీక్షించండి" అన్నాడు.

మానసికశాస్త్ర వైద్యుడుగారు అతనిని పరీక్షించసాగారు. ఉన్నట్టుండి మంచాన ఉన్న అతను అన్నాడు: "డాక్టర్! ఎలక్షన్స్ వస్తున్నాయటగా.... !! యీ సారైనా నా పార్టీ గెలిచి, నాకొక మంత్రిపదవి వచ్చేటట్టు మా బావమరిదిని చూడమని చెప్పండి! నా రోగం నిముషంలో నయం అవుతుంది! మంత్రిపదవి కోసమే నా బెంగంతా....!!"

డాక్టర్ వెళ్తున్నప్పుడు ఆయన చివరి కొడుకు భయపడుతూ అడిగాడు:

"మా నాన్నగారికి జబ్బు ఏమిటి డాక్టర్?!"

ఎలా చెప్పాలో తెలియక తల కాస్త పెన్నుతో గోక్కుంటూ మానసికశాస్త్ర వైద్యుడుగారు మెడికల్ రిపోర్టు ఇలా వ్రాశారు. "పొలిటికల్ ఫీవర్."

—జోగిమహంతి సుధాకరరావు

....పేరంటానికి వెడితే అందరూ, "పెళ్ళయి పదేళ్ళయినా ఇంకా పిల్లలు లేరా? వెంకటేశ్వరస్వామికి మొక్కుకోకపోయ్యారా? .... డాక్టరుకు చూపించుకున్నారా?"....ఇలాఅడిగేవాళ్ళకు భయపడి బిక్కు బిక్కు మంటూ ఉండక్కరలేదు.

బాబు బాగా చదువుకుంటే, చక్కటి పిల్లను, గుణవంతురాలిని తెచ్చి పెళ్ళి చెయ్యాలి. వాడు పెళ్ళాం పిల్లలతో వుంటే తను బామ్మవుతుంది. ఆయనగారు తాతవుతాడు! ఓహ్! తామెంత అదృష్టవంతులు!

ఇలా కలలతో తేలిపోతూ నిద్రపట్టలేదు సుందరికి. పైగా క్రింద చాప మీద, భర్త ముడుచుకు పడుకొనుంటే జాలేసింది సుందరికి. ఇన్నాళ్ళూ పిల్లాపాప లేకపోబట్టి ఇద్దరికీ ఒకటే మంచం సరిపోయింది. మరి ఇప్పుడు అలా కాదే. బాబు పరుపు మీద, వటపత్రశాయిలా పడుకోనున్నాడు.

సుందరి వెళ్ళి రాజారావు పక్కన పడుకుంది. రాజారావుకి మెలకువ రాకపోగా వేరేప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు.

సుందరి రాజారావును తనవేపుకు త్రిప్పుకుని, బుగ్గమీద నిశ్శబ్దంగా చుంబించి, "ఏమండీ!" అని పిల్చింది.

రాజారావుకు మెలకువ వచ్చింది. లేచి కూర్చున్నాడు. సిగరెట్ ముట్టించుకున్నాడు.

"మీ నిద్దర పాడు చేశానా?" సుందరి గోముగా అడిగింది. రాజారావు భుజం మీద గడ్డం ఆనించి.

"నీ వాలకం చూస్తుంటే, నిద్రపోయినట్టులేదే?" అన్నాడు.

సుందరి నవ్వింది. "బాబు ఎంత ముద్దొస్తున్నాడో?" అని, "వాణ్ణి మనమే వుంచుకుందామండీ!" అనంది.

రాజారావుకు సుందరిని చూస్తే జాలేసింది. "సుందూ! నువ్వు ఆనందంతో నిద్రపోకుండా వున్నావు. పాపం! వీడి కన్న తల్లి వీడేమైపోయాడో అని ఎంత గగ్గోలు పెడుతున్నదో ఆలోచించు?"

సుందరి తలొంచుకుంది! కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఆ సంగతి రాజారావు గమనించాడు!

ఇద్దరూ మౌనంగా ఉండిపోయారు చాలాసేపు!

పాలవ్యాను వచ్చిన చప్పుడైంది!

"చూడు సుందూ! అదృష్టం వుంటే మనకీ పుట్టేవాళ్ళేమో! లేనిపోని ఆశలు పెట్టుకోకు!"

రాజారావు చొక్కా వేసుకుని పాల ప్యాకెట్లకు వెళ్ళాడు.

సుందరికి తన కళ్ళముందు ఎన్నో స్వప్నసౌధాలు కూలిపోతున్నట్లు అనిపించింది. దుఃఖం ఆగలేదు: పిల్లలు ఎలాగూ పుట్టరని డాక్టర్లు చెప్పారు. కనీసం, పెంచుకుందామంటే, తమకున్న ఆస్తి ఏముంది? ఎవరిస్తారు పెంపకానికి? ఇలా దొరికిన పిల్లవాడిని ఉంచేసుకుందామంటే ఆయన అంగీకరించరు. ఆయనకేం మగవాడు ఉద్యోగమన్నా వుంది. పగలంతా గడిచిపోతుంది. తనకో?.... శూన్యం. రాత్రీ పగలూ!

రాజారావు పాల ప్యాకెట్లు తెచ్చాడు. సుందరి డికాషన్‌కి నీళ్ళు పొయ్యి మీద పడేసి, మొహం కడుక్కుంటున్నది, రాజారావు పేపరు చదువుతూ, "సుందూ!" అని కేకేశాడు.

"ఏమిటండీ!"

"ఈ పేపర్లో...."

"ఏమైందండీ?"

రాజారావు చదివి వినిపించాడు. "ఈ బాబు వాళ్ళ పిల్లవాడేమో?" అని కూడ అన్నాడు.

"అయితే?"

రాజారావు సమాధానం చెప్పలేదు. మొహం కడుక్కుని, కాఫీ త్రాగి, ప్యాంటు, షర్టు వేసుకుని, "నేను ఆస్పత్రి దాకా వెళ్ళొస్తా!" అని వెళ్ళిపొయ్యాడు, తెలతెల్లవారుతుండగా!

సుందరి కాఫీ త్రాగి, పేపరు తీసి చూసింది.

"నగరంలోని అశోక్‌నగర్‌లో క్రొత్తగా అద్దెకు దిగిన దంపతులు ఈ రోజు సాయంత్రం ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డారు. ఇద్దరూ ప్రాణాపాయ స్థితిలో వున్నారు. ఆత్మహత్యకు కారణం ఇదమిద్ధమని తేలలేదు. వారు కులాంతర వివాహం చేసుకున్నారని, ఆ వివాహాన్ని ఉభయుల తల్లిదండ్రులు అంగీకరించలేదని తెలుస్తోంది.

ఫైజ్ అహ్మద్ ఫైజ్ కవిత

ఆవారా కుక్కలు

ఏ పనీ లేక
వాడ వాడలా తిరిగే ఆవారా కుక్కలు
బిచ్చపు దేవులాటే వరంగా పొందిన దీనులు
వాని వీని చెప్పుదెబ్బలే సంపద
లోకం 'ఛీ' 'థూ'లే వాటి సంపాదన
రాత్రిళ్ళు శాంతి లేదు
పగలు విశ్రాంతి లేదు
మురికిపేట పెంట కుప్పలే యిళ్ళు
మురికి కాలువ మడుగులే వాకిళ్ళు
అప్పుడప్పుడు ఏదో అలజడి
వాటిలో వాటికే కాటులాట
ఎవడైనా విసిరినాడేమో
గుంపు నడుమ రొట్టె ముక్క
కాని
అందరి ఆకలిర్ల కు గురైన యీ కుక్కలే —
అన్ని పీడనలకు గురయ్యే యీ క్షుద్ర జీవాలే —
ఆ కళ్ళకు తల్లడిల్లి చచ్చే యీ ప్రాణులే —
ఒక్కసారి తిరుగబడితే
పెత్తనాలు సాగించే మనుషుల దౌర్జన్యం
తల దించేసుకుంటుంది
వారి అహంకార దీపం
చప్పున చల్లారుతుంది
ఈ కుక్కలే తలచుకుంటే
(ఏ ఒక్కడూ నిలువలేడు)
లోకం పెత్తనం వాటిది
వాటికి తిక్క లేస్తే
యజమానుల ఎముకలు నమిలేస్తాయ్
ఎవడైనా
వాటికి కాస్త
వాటి అవమాన కరమైన బతుకు
గుర్తింప చేస్తే—
భయంతో ముడుచుకున్న వాటి తోకల్ని గిల్లి
కాస్త తిక్క రేగిస్తే—
తిరుగుబాటు,

అనువాదం : కాశోజి

వీరికి ఓ బాబు ఉన్నాడని చుట్టు ప్రక్కల వారి కథనం.

సుందరికి ఏం చేయ్యాలో తోచలేదు. బాబు మంచం దగ్గరికి వెళ్ళి వాడినే చూస్తూ వుండిపోయింది. వాడు, ఇప్పుడో, ఇంకా సేపటికో లేస్తాడు లేచి తనను చూచి "అమ్మ" అంటాడు.

ఒకవేళ, తల్లీ దండ్రీ చనిపోతే, బాబు తాతలు నానమ్మలు, వీడిని పెంచుతారా?

"ఏమో?"

సుందరి ఏ పనీ చెయ్యకుండా, చెయ్యటానికి మనస్కరించక, అలాగే బొమ్మలా కూర్చుండిపోయింది.

రేడియోలో తెలుగు వార్తలు వస్తుండగా బాబు కళ్ళు తెరిచాడు! తెరచి, "అమ్మ" అన్నాడు. ఆ తర్వాత నోట్లో వేలేసుకుని, కళ్ళు వెడల్పుచేసి, సుందరినే చూస్తూ వేలు చీకుతూ వున్నాడు.

సుందరి వాడిని ఎత్తుకుని బాత్ రూంలోకి తీసుకెళ్ళి నిలబెట్టింది.

"బాబీ! ఇళ్ళపోసుకో!"

"అమ్మ"

"వస్తుందమ్మా! ఇళ్ళ"

బాబు, బాత్ రూం తలుపు మీద కిచకిచ మంటున్న పిచ్చికను చూసి "అమ్మ" అన్నాడు.

సుందరి బాబు మొహం కడిగి, వంటింట్లోకి తీసుకువెళ్ళి, పీటవేసి కూర్చోబెట్టింది. పాలు కలిపింది. పంచదారడబ్బా మూతతీయగానే బాబు "అమ్మ" అన్నాడు.

సుందరి కొద్దిగా పంచదార తీసుకుని వాడి నోటిలో పోసింది. నవ్వాడు పై రెండు పళ్ళు, క్రింద పన్ను కనపడేలా! సుందరి చెయ్యి పట్టుకుని, "అమ్మ" అన్నాడు మళ్ళీ!

సుందరికి దుఃఖం వచ్చింది. బాబుని వళ్ళోకి లాక్కుని, ముద్దుపెట్టుకుని, గుండెలకు అదుముకుంది.

బాబు వేలు చీకుతూ సుందరి మెడలోని నల్లపూసల తాడు, చిన్ని వేళ్ళతో పట్టుకో సాగాడు. బాబు స్పర్శ సుందరిని మైమరపింపచేసింది.

బాబు పాలు తాగి, తప్పటడుగులు వేసుకుంటూ, గిన్నెల దగ్గర నిలబడి, డబ్బాల మీద బొమ్మలవేపు చూస్తు నిలబడ్డాడు.

అప్పుడొచ్చాడు రాజారావు.

"సుందూ! నీ కోరిక తీరుతున్నదే! ఈ బాబు తండ్రి అర్ధరాత్రి పొయ్యాడు. తల్లి మాత్రం చావలా! ఉండి,ఉండి "బాబూ!" "బాబూ!" అని కలవరిస్తున్నదిట! డాక్టర్లు నటం పోతుందనే!"

"మీరు, బాబు మనదగ్గరున్నాడు తెస్తామని చెప్పలేదా?"

"భలేదానివి. ఆ సంగతి తెలిస్తే తెమ్మంటారు. అందుకే చెప్పలా! మనమే ఉంచేసుకుందాం!"

సుందరి బొమ్మలా నిలబడిపోయింది.

"మన సంతోషం కోసం ఆ తల్లిని చంపుదామా?" అన్నది నెమ్మదిగా, ధృఢంగా!

"ఆ! నీ చాదస్తం! వీడిని తీసుకెళ్ళి, ఇదుగో నీ బాబు అంటే పొయ్యే ప్రాణం ఆగుతుందా?"

సుందరి చకచకా చీర మార్చుకుని, బాబు నెత్తుకుంది. "రాండి పోదాం! ఆ కన్నతల్లి బ్రతకాలి!" అంటూ సుందరి, రాజారావు వస్తున్నాడో లేదో చూచుకోకుండా చకచక అడుగులు వేసింది.

*